

indgået i en villa i Århus mellem fire partier, kunne vi forstå på hr. Peter Duetoft, sidst han var på talerstolen for at tale om det her. Forliget var på plads om mandagen, og vi fik aldrig nogen sinde en chance, så at sige her, at man ærger sig over, at det ikke blev bredere, klinger måske lidt hult.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg ærgrede mig også første gang, da medieforliget væltede i sidste øjeblik, og jeg understregede, at vi faktisk var gladere for det næste, for det var faktisk bedre end det, som også hr. Jens Rohde måtte forlade lige på målstrengen.

Men jeg vil også gerne sige en anden ting. Jeg tror, det var den konservative ordfører, der sagde, at hvis man havde magt, som man havde agt, osv. Men når man er med i et forlig, er det ikke et spørgsmål om magt og agt. Hvis man puster sig op og spiller på sin magt i et forlig, man har indgået og har sagt ja til, er man en samarbejdspartner, som virker lettere uvederhæftig.

Jeg håber, ministeren holder meget øje med sagen og får undersøgt præcis, hvordan sammenhængen er. Jeg har også meddelt herfra, at jeg personlig har den opfattelse, at public service er et kulturanliggende, og at jeg er lidt betænkelig ved de forskellige former for finansiering, man laver; men det er jo en større sag at komme ind på. Men det er helt givet, at vi er tilfredse med forliget, og at vi holder det, men vi vil heller ikke forhindre, at noget ændres, når det gælder finansiering.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil ikke presse CD til på nogen måde at bruge magt over for forligskredsen, men man behøver heller ikke at lægge sig fladt ned på maven over for Det Radikale Venstre og kulturministeren, som jeg synes, man gør lidt i denne sag.

Vi har, synes jeg, fået en klar tilkendegivelse af, at man godt kan se problemerne, og der behøver ikke at blive lavet flere undersøgelser, for de foreligger allerede. Vi har KPMG-rapporten, som taler sit eget tydelige sprog, så det er såmænd bare at tage affære i stedet for at sylte sagen.

Derfor vil jeg endnu en gang gerne spørge hr. Ebbe Kalnæs, om man vil prøve at lægge pres på kulturministeren, så hun i det mindste får øjnene bare en smule op for, at der rent faktisk er et problem. Man kan jo gøre det i skøn forening

med Socialdemokratiet, og det ville da være smukt, for så kunne man måske nå et stykke på vej over for de to andre partier, som afviser blankt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

For CD er det ikke et spørgsmål om, hvor stort et pres vi skal lægge på kulturministeren. Der er fire partier i det forlig, og i forligskredsen taler vi selvfølgelig sammen om det.

Jeg meddeler åbent her, at vi ikke vil være nogen hindring for en ændring, for det er ikke den del af forliget, som vi synes, vi fik i land; men sådan er det nu engang. Når man laver et forlig, kigger man på helheden, og så står man ved det, og så render man ikke rundt og pisker sine forligspartnere. Man meddeler selvfølgelig, at hvis der kan nås frem til en eller anden løsning, hvis der er et problem, er man ikke til hinder for det. Den holdning har vi haft hele tiden, den vil vi fortsat have, og mere er der egentlig ikke at sige til det.

Søren Søndergaard (EL):

Folketingets mediepolitik skal efter Enhedslistens opfattelse medvirke til at sikre alsidigheden i medieudbudet, og den sikres ikke ved at give de kommercielle tv-stationer bedre vilkår eller ved at slippe markedskræfterne fri på bedste Berlusconi-vis. Alsidigheden i medieudbudet sikres først og fremmest ved at give de offentligt finansierede public service-kanaler mulighed for at udbyde kvalificerede alternativer. En vigtig del af dette alternativ er det udbud, der kommer fra de ikkekommercielle lokale radio- og tv-stationer, og derfor er det væsentligt, at der sikres økonomiske ressourcer til disse.

Enhedslisten mener, det er helt rimeligt, at de kommercielle tv-stationer pålægges en afgift, når de er med til at sikre alsidigheden i mediebilledet, og Enhedslisten støtter også, at de ikkekommercielle stationer har mulighed for at få et vindue i de kommercielle medier.

Vi kan ikke se nogen som helst grund til, at man skulle lempe afgiften på de kommercielle reklamefinansierede radio- og tv-stationer. Hvor skulle de 30 mio. kr., som skaffes ved denne afgift, ellers komme fra? Vi ved jo, at f.eks. Venstre ikke vil være med til at sætte én eneste skat eller én eneste afgift op, så hvad er det, der skal skæres ned på? Det spørgsmål må vi have besvaret. Derimod kan det være fornuftigt, som ministeren er inde på, at gennemføre en omlægning, så